

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ ФБИХ, број 29/03

ЗАКОН

О ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ПОГЛАВЉЕ I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. Предмет Закона

- Овим законом одређује се радно-правни статус државних службеника у органима државне управе у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљм тексту: Федерација), кантона, града и општине (у даљм тексту: орган државне службе).
- Државни службеник је лице постављено рјешењем на радно мјесто у орган државне службе, у складу са законом.

Члан 2. Пропорционална заступљеност

- У органима државне службе Федерације, кантона, градова и општина, Бошњаци, Хрвати и Срби, као конститутивни народи заједно са осталима и грађани Босне и Херцеговине биће пропорционално заступљени.
- Као уставни принцип, таква пропорционална заступљеност базираће се на попису становништва из 1991. године, док се Анекс 7. у потпуности не проведе, изузев у органима државне службе општина чији су поједини дијелови по Дејтонском споразуму и по одлукама Високог представника припали другом ентитету или другој општини.
- Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације) и владе кантона контролишу заступљеност државних службеника у органима државне службе из става 1. овог члана.

Члан 3. Запошљавање и унапређење

- Запошљавање и унапређење професионалне каријере државног службеника заснива се на јавном конкурс и професионалној способности.
- Запошљавање у органима државне службе врши се само на основу јавног конкурса и испуњавања услова и критеријума прописаних овим законом и посебним законом, те у складу са критеријима прописаним подзаконским прописом донесеним на основу овог закона.

Члан 4. Законски принципи

Државна служба обезбјеђује поштовање и примјену сљедећих принципа:

- законитост;

- б) транспарентност и јавност;
- ц) одговорност;
- д) ефикасност и економичност;
- е) професионална непристрасност;
- ф) политичка независност.

Члан 5. Изузеци у примјени

1. Чланови Парламента Федерације, предсједник и потпредсједници Федерације, чланови Владе Федерације, судије Уставног суда Федерације, судије Врховног суда Федерације и федерални тужиоци нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.
2. Чланови кантоналне владе, чланови скуптина кантона, судије кантоналних судова и кантонални тужиоци нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.
3. Чланови општинских вијећа, општински начелник сваке општине и судије општинских судова нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.
4. Чланови градских вијећа и градоначелници нису државни службеници и њихов радно-правни статус се одређује другим прописима.
5. Лица запослена као савјетници носиоца функција из овог члана нису државни службеници.
6. Овај закон се не примјењује на ревизоре запослене у Канцеларији за ревизију Федерације Босне и Херцеговине, припаднике полиције и оружаних снага.

ПОГЛАВЉЕ II - РАДНА МЈЕСТА У ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ

Члан 6. Радна мјеста у државној служби

1. Државни службеник се поставља на једно од сљедећих радних мјеста:
 - а) Руководећи државни службеници:
 1. rukovodilac samostalne uprave i samostalne ustanove;
 2. sekretar organa državne službe;
 3. rukovodilac uprave i ustanove koje se nalaze u sastavu ministarstva;
 4. pomoćnik rukovodioca organa državne službe;
 5. glavni federalni i glavni kantonalni inspektori.
 - б) Остали државни службеници:
 - 1) šef unutrašnje organizacione jedinice;
 - 2) inspektori;
 - 3) stručni savjetnik;

4) viši stručni saradnik;

5) stručni saradnik.

2. Влада Федерације прописује врсту и сложеност послова који се врше у оквиру радних мјеста државних службеника из става 1. овог члана.

3. Категорије у оквиру радних мјеста државних службеника утврђују се правилником о унутрашњој организацији органа државне службе у складу с овим законом и подзаконским прописима донесеним на основу овог закона.

Члан 7.

Руководилац самосталне управе и самосталне установе

1. Руководилац самосталне управе и самосталне установе руководи управом, односно установом и одговоран је за обављање свих послова из надлежности управе, односно установе.

2. Руководилац за свој рад и управљање одговара Влади Федерације, односно влади кантона.

Члан 8.

Секретар органа државне службе

1. Секретар органа државне службе обавља послове од значаја за унутрашњу организацију и рад органа државне службе, координише рад одјела и сектора, сарађује између органа и других тијела државне службе и предузећа, реализује програм рада органа државне службе и одговоран је за кориштење финансијских, материјалних и људских потенцијала који су му повјерени и обавља и друге послове које му одреди руководилац органа државне службе.

2. Секретар органа државне службе за свој рад и управљање одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 9.

Руководилац управе и установе које се налазе у саставу министарства

1. Руководилац управе и установе које се налазе у саставу министарства руководи управом, односно установом у складу са законом.

2. Руководилац за свој рад и управљање одговара министру и Влади Федерације, односно министру и влади кантона.

Члан 10.

Помоћник руководиоца органа државне службе

1. Помоћник руководиоца органа државне службе обавља послове руководног карактера унутар основне организационе јединице и одговоран је за кориштење финансијских, материјалних и људских потенцијала додијељених основној организационој јединици.

2. Помоћник руководиоца органа државне службе за свој рад и управљање одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 11.

Главни федерални и главни кантонални инспектори

1. Главни федерални и главни кантонални инспектори руководе пословима који се односе на инспекцију над провођењем федералних закона, односно кантоналних закона, других прописа и општих аката који спадају у њихову надлежност.

2. Приликом вршења инспекције главни федерални инспектори остварују сарадњу са надлежним

кантоналним, односно градским и општинским инспекторима, која се односи на питања од заједничког интереса за вршење инспекције и пружају им потребну стручну помоћ.

Члан 12. Шеф унутрашње организационе јединице

1. Шеф унутрашње организационе јединице руководи јединицом и обавља сложеније послове и одговоран је за кориштење финансијских, материјалних и људских потенцијала додијелиених унутрашњој организационој јединици.

2. Шеф унутрашње организационе јединице за свој рад и управљање одговара помоћнику, односно секретару органа државне службе уколико у датом органу државне службе нема помоћника руководиоца органа државне службе.

Члан 13. Инспектори

Инспектори обављају послове који се односе на инспекциони преглед над примјеном закона и других прописа донесених на основу закона и радом органа државне службе, у складу са законом.

Члан 14. Стручни савјетник

1. Стручни савјетник је државни службеник чија дужност подразумијева одговорност, висок степен стручности и независности у одређеним областима рада у оквиру организационе јединице.

2. Стручни савјетник подноси извјештај о свом раду помоћнику руководиоца органа државне службе, односно руководиоцу организационе јединице.

Члан 15. Виши стручни сарадник

1. Виши стручни сарадник обавља одговорне послове у одређеној организационој јединици.

2. Виши стручни сарадник подноси извјештај о свом раду руководиоцу организационе јединице.

Члан 16. Стручни сарадник

Стручни сарадник је државни службеник специјализован за обављање одређене области рада.

ПОГЛАВЉЕ III - ДУЖНОСТИ И ПРАВА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 17. Дужности државног службеника

1. Државни службеник извршава задатке предвиђене описом радног мјеста и примјењује и обезбјеђује поштовање уставно-правног поретка и закона у држави Босни и Херцеговини и Федерацији.

2. Уколико државни службеник прими наређење за које се претпоставља да је незаконито, поступа на сљедећи начин:

а) скреће пажњу издаваоцу наређења на његову незаконитост;

б) ако издаваоц наређења понови наређење, државни службеник ће затражити писмену потврду у којој се наводи идентитет издаваоца наредбе и прецизан садржај наређења;

ц) ако је наређење потврђено, државни службеник извјештава о наређењу непосредно надређеног издаваоца наређења и принуђен је да га изврши, осим ако наредба не представља кривично дјело. У том случају, државни службеник одбија да га изврши и пријављује случај надлежном тужилаштву.

3. Државни службеник је непристрасан, те нарочито:

а) избјегава активности или пропусте у вршењу своје професионалне дужности које крше или су неспојиве са дужностима утврђеним овим законом и уздржава се нарочито од јавног испољавања својих политичких увјерења и не злоупотребљава вјерска увјерења;

б) не тражи и не прихвата за себе или своје сроднике било какву добит, бенефицију, надокнаду у новцу, услугама и слично, осим оних дозвољених овим законом.

4. Државни службеник се у вршењу својих дужности руководи општим интересом, те нарочито:

а) служи и помаже јавности;

б) пружа јавности, заинтересованим странама и јавним органима информације затражене у складу са Законом о слободи приступа информацијама.

5. Државни службеник не смије да заузима некретнину у власништву избјеглице или прогнаника, нити да заузима стан за који је избјеглица или прогнаник поднио захтјев за поврат станарског права, нити да заузима стан који би требао бити под управом општинског органа управе задуженог за стамбена питања и који би се требао користити у сврху алтернативног смјештаја.

6. Државни службеник испуњава и друге дужности утврђене овим законом.

7. Државни службеник у вршењу својих задатака нарочито се руководи принципима утврђеним у Етичком кодексу за државне службенике који доноси Агенција за државну службу (у даљем тексту: Агенција). Кодекс се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Члан 18.

Права државног службеника

1. Државни службеник има право:

а) на стални радни однос до стицања услова за пензију, осим ако овим законом није другачије утврђено;

б) на одсуство утврђено законом, као и на наставак рада на истом или сличном радном мјесту по истеку одсуства;

ц) да буде награђен на основу задатака и резултата рада како је утврђено у поглављу V овог закона;

д) на плату и надокнаду на начин утврђен у поглављу V овог закона;

е) на подршку и помоћ у стручном образовању и професионалном усавршавању с циљем напредовања у каријери, путем обуке и на друге начине;

ф) на заштиту свог физичког и моралног интегритета од државе током вршења службених дужности;

г) да се надређени државни службеник према њему односи поштујући његово људско достојанство;

х) да оснује или се учлани у синдикат или професионално удружење, у складу са законом;

и) да штрајкује, у складу са законом.

2. Државни службеник има право на поштен и праведан третман у свим аспектима кадровске политике, без обзира на националност, социјално поријекло, ентитетско држављанство, пребивалиште, религију, политичка и друга увјерења, пол, расу, рођење, брачни статус, године старости, имовинско стање, хендикепираност или

други статус.

Члан 19.

Нespoјивости са дужностима државног службеника

1. Државни службеник не смије да обавља дужност, активност или да буде на положају који доводи до сукоба интереса са његовим службеним дужностима, а нарочито:

а) државни службеник не смије да обавља додатну дјелатност за коју се плаћа надокнада, осим у случају када је то одобрио руководилац органа државне службе. Влада Федерације доноси подзаконски акт којим се прописују случајеви у којима се може дати овакво одобрење;

б) државни службеник који је разријешен дужности у року од двије године од дана разрјешења с дужности не може се запослити код послодавца којем је био редовни претпостављени, односно не може се запослити у фирми над чијим радом је проводио редован преглед. Он такође не смије примати било какву надокнаду од тог послодавца или фирме у року од двије године од дана разрјешења с дужности;

ц) с изузетком руководећих државних службеника, сматраће се да је државни службеник на одсуству из државне службе од тренутка када је потврђена његова кандидатура за јавну функцију на коју се бира директно или индиректно, или од тренутка када је именован на положај у било којем законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини. У том случају, руководећи државни службеник подноси оставку на мјесто у државној служби;

д) државни службеник из става 1. тачке ц) овог члана, с изузетком руководећих државних службеника, може се вратити на исто или слично радно мјесто у истом или другом органу државне службе најкасније у року од једног мјесеца од наступања сљедећих случајева: неуспјеха на изборима, завршетка мандата и престанка функције у законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини;

е) државни службеник не може бити члан управних и других одбора политичких странака и не смије да слиједи упутства политичких странака.

2. У складу с овим законом, приликом постављења на радно мјесто државног службеника, државни службеник подистријеће све информације о имовини на располагању државног службеника.

3. Сви подаци из става 2. овог члана се чувају у евиденцији Регистра државне службе, у складу са прописима о заштити података који су на снази у Федерацији.

Члан 20.

Права и обавезе савјетника

1. Савјетнику из става 5., члан 5., овог закона, не гарантује се сигурност уживања положаја:

а) савјетник може бити разријешен дужности у било које вријеме од носиоца функције из члана 5. овог закона, који га је именован на радно мјесто савјетника;

б) мандат савјетника не може бити дужи од мандата носиоца функције чији је савјетник;

ц) именовање на мјесто савјетника се не може преименовати у положај државног службеника са сигурношћу уживања положаја.

2. Уколико државни службеник, с изузетком руководећих државних службеника, буде именован на положај савјетника, сматраће се да је на одсуству од момента када је именован.

3. У случају из става 2. овог члана, руководећи државни службеник подноси оставку на мјесто у државној служби.

4. Државни службеник из става 2. овог члана, с изузетком руководећих државних службеника може се вратити на исто или слично радно мјесто најкасније у року од једног мјесеца од кад престаје његово именовање, ако постоји слободно радно мјесто.

5. Савјетник даје оставку од момента када је потврђена његова кандидатура за изборни положај или од момента кад је именован на положај у било ком законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини.

6. Влада Федерације доноси подзаконски пропис којим се одређују специфични случајеви неспојивости с радним мјестом савјетника.

Члан 21.

Одлучивање о правима и дужностима државних службеника

1. О правима и дужностима државних службеника из радног односа, на основу овог закона и подзаконских прописа, одлучује руководилац органа државне службе, осим када је овим законом и подзаконским прописима утврђено да одлучује други орган (Агенција и Одбор за жалбе).

2. О правима и дужностима из става 1. овог члана, доноси се рјешење.

3. За доношење и достављање рјешења државном службенику, примјењују се одговарајуће одредбе Закона о управном поступку.

4. Против рјешења из става 2. овог члана, државни службеник има право у року од 15 дана од дана пријема рјешења изјавити жалбу Одбору државне службе за жалбе (у даљем тексту: Одбор за жалбе) ради преиспитивања правилности донесеног рјешења.

ПОГЛАВЉЕ IV - УПРАЖЊЕНА РАДНА МЈЕСТА, ПРЕМЈЕШТАЈ, ЗАПОШЉАВАЊЕ, ОЦЈЕНА РАДА И УНАПРЕЂЕЊЕ

Члан 22.

Упражњена радна мјеста

1. Уколико у органу државне службе постоји упражњено радно мјесто државног службеника, орган државне службе прво објављује ово упражњено радно мјесто интерно у оквиру државне службе у Федерацији. Орган државне службе разматра да ли се, у складу са чланом 35. овог закона, то радно мјесто може попунити интерним премјештајем државног службеника запосленог на сличном радном мјесту у органу државне службе у Федерацији.

2. Уколико овакав интерни премјештај није могућ, упражњено мјесто се објављује путем јавног конкурса који се проводи у складу с овим законом.

Члан 23.

Интерно објављивање

1. Агенција објављује упражњено радно мјесто у органу државне службе.

2. Интерни оглас се објављује најмање 20 дана прије крајњег рока за пријаве у органу државне службе у којем се упражњено мјесто појавило и другим органима државне службе у Федерацији.

3. Интерни оглас садржи:

а) опис упражњеног радног мјеста ;

б) опис врсте конкурса;

ц) попис најважнијих области конкурса;

д) списак потребних докумената, рок и мјесто њиховог подношења;

е) посебне академске и професионалне услове за радно мјесто које се попуњава;

ф) друге услове који се могу сматрати примјереним за одговарајуће радно мјесто.

Члан 24. Јавно објављивање

1. Агенција објављује јавни конкурс за упражњено радно мјесто.
2. Јавни конкурс се објављује најмање један мјесец прије крајњег рока за пријаве у "Службеним новинама Федерације БиХ" и у најмање три дневна листа који се дистрибуирају на цијелој територији Босне и Херцеговине и на огласној табли сваке општине.
3. Јавни конкурс садржи опште услове за постављење државног службеника, те услове наведене у члану 23., став 3., овог закона.

Члан 25. Општи услови за постављење државног службеника

1. Да би било постављено на радно мјесто државног службеника, лице мора да испуњава сљедеће опште услове:
 - а) да је држављанин Босне и Херцеговине;
 - б) да је старије од 18 година;
 - ц) да има универзитетску диплому или друге образовне или академске квалификације најмање VII степена стручне спреме;
 - д) да је здравствено способан за вршење одређених послова предвиђених за то радно мјесто;
 - е) да у посљедње три године од дана објављивања упражњеног радног мјеста лице није отпуштено из државне службе као резултат дисциплинске мјере на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини;
 - ф) да није обухваћена одредбом члана IX.1 Устава Босне и Херцеговине.
2. Изузетно од услова утврђених у ставу 1. овог члана, лица са вишом стручном спремом (VI степен) која су раније постављена као државни службеници на радна мјеста у државној служби, могу да остану на том радном мјесту у периоду не дужем од двије године од ступања на снагу овог закона.

Члан 26. Недискриминација

Приликом провођења јавног конкурса Агенција обезбјеђује да ће се код избора државног службеника поступати у складу са чланом 18., став 2., овог закона.

Члан 27. Комисије за избор

1. Агенција именује посебне комисије за избор које су непристрасне у провођењу јавног конкурса.
2. Комисију за избор сачињава најмање пет чланова, од којих су најмање три члана државни службеници из органа државне службе, од којих је један члан синдиката, на који се јавни конкурс односи и који имају академско и професионално искуство у областима обухваћеним процесом јавног конкурса, док се остала два члана именују са листе експерата коју утврди Агенција.
3. Комисије за избор бирају предсједавајућег међу својим члановима и усвајају пословник о свом раду већином гласова свих чланова.

Члан 28.
Оставке и изузимања чланова комисија за избор

1. Уколико постоји сукоб интереса који се односи на члана комисије за избор, тај члан даје оставку на чланство у комисији.
2. Сваки пријављени кандидат може да тражи и добије од Агенције имена чланова комисије за избор.
3. Сваки пријављени кандидат може од Одбора за жалбе да затражи изузимање било ког члана комисије за избор на основу:
 - а) сукоба интереса из члана 19. овог закона;
 - б) очигледног ризика од предрасуда и пристрасности;
 - ц) недостатка неопходног стручног знања.
4. Процес запошљавања се неће обуставити током испитивања навода за изузимање члана комисије за избор. У случају да Одбор за жалбе или надлежни суд то затраже, цијелокупни процес пријема кандидата биће проглашен неважећим. У том случају, Агенција поново организује поступак јавног конкурса, у складу с овим законом.

Члан 29.
Јавни конкурс

1. Агенција утврђује карактер и садржај јавног конкурса.
2. Јавни конкурс садржи:
 - а) испит општег знања;
 - б) стручни испит.
3. Влада Федерације, на приједлог Агенције, подзаконским актом утврђује услове, начин и програм полагања испита из става 2. овог члана.
4. Кандидати који су положили стручни управни испит или правосудни испит изузети су од полагања испита општег знања из става 2., тачка а) овог члана.

Члан 30.
Изборни процес

1. Комисија за избор провјерава и бира кандидате на основу професионалних способности процијењених путем јавног конкурса које су идентичне за све кандидате који се пријављују за исто радно мјесто. Избор кандидата комисија врши у року од 30 дана након истека крајњег рока за пријаве на јавни конкурс.
2. Агенција доноси подзаконске акте којима одређује систем додјеле бодова за сваког кандидата у складу са чл. 25., 29. и 70. овог закона.
3. Агенција објављује резултате јавног конкурса на огласној табли и писмено информише све кандидате о резултатима које су постигли, у складу са овим законом.

Члан 31.
Постављење државног службеника

1. Државног службеника поставља руководиоца органа државне службе, уз претходно прибављено мишљење Агенције, с листе успјешних кандидата који су прошли јавни конкурс.
2. Након претходно прибављеног мишљења од Агенције, општински начелник и градоначелник постављају

надлежне општинске и градске државне службенике са листе успјешних кандидата који су прошли јавни конкурс.

3. Резервна листа успјешних кандидата чува се до истека пробног рада постављеног државног службеника.
4. Постављење државног службеника се врши рјешењем које се објављује на огласној табли органа државне службе и доставља државном службенику. Прије преузимања дужности, постављени државни службеник прима писмени опис свог радног мјеста и опис услова службе.
5. Рјешење о постављењу садржи:
 - а) име и презиме државног службеника;
 - б) назив органа државне службе у који је државни службеник постављен;
 - ц) назив радног мјеста и платни разред.
6. Постављени државни службеник преузима дужност полагањем заклетве вјерности пред руководиоцем органа државне службе. Текст заклетве утврђује Агенција. Потписани текст заклетве је саставни дио персоналног досјеа државног службеника.

Члан 32. Пробни период

1. Када се ради о првом запошљавању у органу државне службе, државни службеник пролази период пробног рада. Период пробног рада државног службеника обухвата период увођења у посао и период обављања дужности и укупно траје шест мјесеци, осим ако овим законом није другачије утврђено.
2. Непосредно надређени државни службеник се одређује као супервизор одговоран за давање оцјене рада на крају пробног периода. Оцјењивање пробног рада руководићих службеника врши руководилац органа државне службе.
3. Уколико је оцјена рада:
 - а) задовољавајућа, руководилац органа државне службе потврђује постављење државног службеника на радно мјесто;
 - б) незадовољавајућа, руководилац органа државне службе разрјешава дужности државног службеника, који тиме губи свој статус без примања надокнаде због отпуштања. У складу са чланом 70. овог закона, разријешени државни службеник има право да поднесе жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања одлуке.
4. Супротно ставу 3., тачка б) овог члана, државном службенику може да се продужи пробни рад до шест мјесеци трајања у складу са утемељним захтјевом који се подноси руководиоцу органа државне службе.
5. Уколико је државни службеник разријешен дужности, у складу са ставом 3., тачка б) овог члана, слједећи успјешни кандидат с резервне листе из члана 31., став 3. овог закона, поставља се на упражњено радно мјесто државног службеника.
6. Пробном раду не подлијежу приправници из члана 37. овог закона.

Члан 33. Оцјена рада

1. Оцјена рада државног службеника подразумијева надзор и оцјену његовог вршења дужности утврђених радним мјестом за вријеме трајања службе. Државни службеник равноправно сарађује током датог периода са њему непосредно надређеним државним службеником.
2. Оцјену рада руководићих и других државних службеника утврђује руководилац органа државне службе.
3. Руководилац органа државне службе оцјењује рад свих државних службеника, на приједлог непосредно

надређеног службеника, најмање сваких дванаест (12) мјесеци.

4. Оцјена рада се темељи на резултатима постигнутим у реализацији послова предвиђених описом радног мјеста и циљевима које за дати временски период утврди непосредно надређени службеник.

5. Резултати остварени у обављању послова у току периода који се оцјењује означавају се слиједећим оцјенама: незадовољавајуће, задовољавајуће, успјешно и изузетно успјешно, што се ближе одређује прописима које доноси Агенција.

6. Резултати оцјене рада се узимају у обзир приликом унапређења и интерних премјештаја. Сви државни службеници:

а) имају несметан приступ оцјенама свог рада које се налазе у персоналном досјеу, у складу са чланом 62., став 1., овог закона;

б) имају могућност да у одговарајућем временском року приложе писмене информације уз оцјену свога рада и имају право изјавити жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања оцјене о раду.

7. Уколико је оцјена рада негативна, државни службеник, с циљем побољшања ситуације, пролази посебан програм који уз консултације са њим одреди његов непосредно надређени државни службеник.

8. Уколико су двије узастопне оцјене рада негативне, руководиоца органа државне службе по претходно прибављеном мишљењу Агенције, разрјешава дужности државног службеника. Државни службеник може да изјави жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања разрјешења, у складу са чланом 65. овог закона.

Члан 34.

Напредовање и унапређење

1. Напредовање државног службеника на више радно мјесто из члана 6., став 1., тачка а) овог закона, у истом или у другом органу државне службе врши се искључиво путем јавног конкурса.

2. Унапређење државног службеника у вишу категорију из члана 6., став 1., тачка б) овог закона, заснива се на позитивној оцјени рада и о њему одлучује руководиоца органа државне службе.

Члан 35.

Интерни премјештај

1. Интерни премјештај са радног мјеста државног службеника на слично радно мјесто у истом органу државне службе може да буде добровољан или наметнут државном службенику, у складу са објективно утврђеним потребама државне службе.

2. За добровољни премјештај је неопходно постојање упражњеног радног мјеста у складу са чланом 22. овог закона. Ово упражњено радно мјесто се попуњава путем интерног конкурса и на основу одговарајућих заслуга државног службеника који се пријавио за радно мјесто у органу државне службе.

3. Уколико премјештај подразумијева и промјену пребива- лишта, државни службеник има право на одговарајућу надокнаду, у складу са правилима која утврди руководиоца органа државне службе.

Члан 36.

Прекобројност

1. Прекобројност настаје искључиво као посљедица реорга- низације, смањења обима послова органа државне службе или његовог укидања.

2. Агенција проглашава државног службеника прекобројним на приједлог органа државне службе.

3. Државни службеник који је проглашен прекобројним се, у складу са чланом 22. овог закона, може:

а) распоредити на слично упражњено радно мјесто државног службеника у другом органу државне службе;

б) уколико је ово распоређивање немогуће, државном службенику се нуди превремено пензионисање, у складу са законом (посебним законом);

ц) уколико је превремено пензионисање немогуће руково- дилац органа државне службе разрјешава дужности прекобројног државног службеника који може да изјави жалбу Одбору за жалбе и затражи преиспитивање свог разрјешења, у складу с овим законом;

д) државни службеник који је проглашен прекобројним, а није даљње распоређен, има право на отпремнину у складу са чланом 45. овог закона, те на надокнаду за случај незапослености, у складу са законом.

4. Уколико се у органу државне службе објави упражњено слично радно мјесто у року од једне године од дана разрјешења са дужности, прекобројни државни службеник има предност приликом поновог запослења у органу државне службе.

Члан 37. Приправници

1. Руководилац органа државне службе може да затражи од Агенције да у државну службу прими приправника, који се запошљава на основу јавног конкурса којег објављује Агенција.

2. Орган државне службе је дужан да обавијести приправника о садржају програма и начину на који се надгледа његов приправнички рад.

3. Приправништво траје годину дана након чега приправник стиче право пријаве на јавни конкурс, у складу са чланом 29. овог закона.

ПОГЛАВЉЕ V - ПЛАТЕ И НАДОКНАДЕ

Члан 38. Критеријуми за утврђивање плата

1. Државни службеник има право на плату која одговара радном мјесту државног службеника.

2. Одредбе чл. од 38. до 45. овог закона, представљају структуру плата за државне службенике у органима државне службе у Федерацији.

Члан 39. Структура плата

1. Полазна основа за обрачун плате свим државним службеницима у органима државне службе иста је на свим нивоима власти и утврђује је Влада Федерације, у складу са радним мјестима у државној служби утврђеним у члану 6., став 1. овог закона.

2. Полазну основу из става 1. овог члана за обрачун плате државним службеницима договарају синдикат, Влада Федерације и владе кантона.

3. Коефицијенте који се односе на платне разреде и унутар платних разреда утврђује Влада Федерације за федералне органе државне службе, влада кантона за кантоналне органе државне службе, а општинско и градско вијеће за државне службенике општине, односно градске државне службенике, у складу са радним мјестима у државној служби утврђеним у члану 6., став 1. овог закона.

Члан 40. Обрачун плата

1. Плата се одређује тако да се основица из члана 39., став 1. овог закона, помножи са коефицијентом платног разреда и укупан износ повећа на основу радног стажа.

2. Државни службеник који у посљедње двије узастопне године буде оцијењен оцјеном најмање "изузетно успјешан" има право на повећање плате у износу највише до 20% од висине плате утврђене за то радно мјесто, с тим да таквим повећањем не прелази плату наредног платног разреда, а државни службеник који у посљедње узастопно двије године добије оцјену најмање "успјешан" има право на повећање плате у износу највише до 10% од плате утврђене за то радно мјесто, док државни службеник који у посљедње узастопно двије године буде оцијењен најмање оцјеном "задовољава" има право на повећање плате у износу највише до 5% од висине плате утврђене за то радно мјесто.

3. Плата се повећава за 0,5% за сваку започету годину радног стажа, а највише до 20%.

Члан 41.

Надокнада за привремено обављање послова

1. У случају да се у неком од органа државне службе не могу попунити радна мјеста државних службеника због немогућности обезбјеђивања кадрова, државним службеницима који привремено обављају тај посао у органу државне службе повећава се плата до 50%, у зависности од насталог повећања обима посла.

2. Агенција даје мишљење да ли су у конкретном случају испуњени услови потребни за примјену става 1. овог члана.

Члан 42.

Плаћено одсуство

Државни службеник има право на надокнаду плате до висине једне плате за вријеме годишњег одмора и плаћеног одсуства и за првих 30 дана одсуства са посла ради болести или инвалидности.

Члан 43.

Остале надокнаде

1. Државни службеник има право на надокнаду за:

а) трошкове превоза на посао и са посла;

б) прехрану за вријеме рада;

ц) регрес за годишњи одмор;

д) случај теже болести и надокнаду коју у случају смрти државног службеника или члана уже породице прима члан његове породице;

е) трошкове селидбе из мјеста сталног пребивалишта у мјесто гдје има службени стан и назад;

ф) трошкове за едукацију;

г) јубиларне награде;

х) отпремнину за одлазак у пензију.

2. Руководећи државни службеници чије је мјесто пребивалишта удаљено више од 120 километара од мјеста органа државне службе у којем врше службену дужност имају право у двије наредне године на надокнаду трошкова одвојеног живота и смјештаја у мјесту рада.

3. Влада Федерације подзаконским прописом утврђује критеријуме и услове за остваривање надокнада из става 1. овог члана.

4. Влада Федерације и владе кантона колективним уговором у преговору са синдикатом утврђују висину надокнада из става 1. овог члана.

Члан 44.
Надокнада за службена путовања

1. Државни службеник има право на надокнаду трошкова у вези са службеним путовањима као што су дневнице, трошкови превоза и слично.
2. Влада Федерације подзаконским актом утврђује врсту и висину трошкова из става 1. овог члана, чија се висина утврђује у колективном уговору у преговору са синдикатом.

Члан 45.
Права у случају прекобројности

1. У случају разрешења државног службеника са дужности насталог због прекобројности из члана 36. овог закона, разријешени државни службеник има право на отпремнину у износу од најмање шест мјесечних плата.
2. Разријешени државни службеник са радним стажом дужим од шест година има право на један додатни мјесец отпремнине за сваку додатну годину радног стажа, а највише до 12 година радног стажа. Отпремнина за државне службенике који имају више од 12 година радног стажа једнака је износу од 12 једномјесечних плата.

Члан 46.
Обезбјеђивање плата и надокнада државних службеника

1. Средства за плате и надокнаде државних службеника утврђују се у буџету Федерације, кантона, града и општине.
2. Руководилац органа државне службе доноси Правилник о платама и надокнадама, у складу са овим законом и подзаконским актима.

ПОГЛАВЉЕ VI - УСЛОВИ РАДА

Члан 47.
Прописи о раду и социјалном осигурању

На државног службеника примјењују се Закон о раду, остали закони и колективни уговори којима се одређују права и обавезе из радних односа, осим ако овим законом није другачије утврђено.

Члан 48.
Одсуство и годишњи одмор

1. Државни службеници на радним мјестима из члана 6., став 1., тачка б) овог закона, имају право на годишњи одмор у трајању од најмање 20 радних дана и на плаћено одсуство од пет радних дана у једној календарској години.
2. Државни службеници на радним мјестима из члана 6., став 1., тачка а) овог закона, имају право на годишњи одмор у трајању од најмање 25 радних дана и на плаћено одсуство од пет радних дана у једној календарској години.
3. Годишњи одмор за државне службенике у трајању дужем од одмора предвиђеног у ст. 1. и 2. овог члана, утврђује Влада Федерације подзаконским актом.
4. Годишњи одмор по свим основама не може бити дужи од 36 радних дана.
5. Дужина годишњег одмора из ст. 1. и 2. овог члана утврђују Влада Федерације и владе кантона колективним

уговором у преговору са синдикатом.

Члан 49.

Неплаћено одсуство и рад по скраћеном радном времену

Влада Федерације утврђује ближе услове у складу са којим државни службеник може да узме неплаћено одсуство, и када се може дужност државног службеника обављати по скраћеном радном времену.

Члан 50.

Стручно образовање и усавршавање

1. Државни службеници су обавезни да непрестано раде на свом стручном образовању и усавршавању.
2. Државни службеник има право и обавезу да учествује на савјетовањима и другим облицима образовних активности.
3. О учествовању државних службеника на савјетовањима и другим облицима образовних активности одлучује руководилац органа државне службе, водећи при томе рачуна о подједнаком учествовању свих државних службеника.

ПОГЛАВЉЕ VII - ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

Члан 51.

Престанак радног односа државног службеника

Државном службенику престаје радни однос у органу државне службе у сљедећим случајевима:

- а) добровољног иступања из државне службе;
- б) испуњавања законских година живота, односно навршењем 40 година пензијског стажа;
- ц) губитком држављанства Босне и Херцеговине;
- д) стицањем држављанства друге државе супротно Уставу Босне и Херцеговине и њеним законима;
- е) прекобројношћу;
- ф) одбијањем полагања заклетве вјерности и/или потписивања текста заклетве вјерности;
- г) незадовољавајућим пробним периодом;
- х) двије узастопно негативне оцјене рада;
- и) ако је осуђен за кривично дјело и због издржавања казне затвора мора бити одсутан са рада у државној служби дуже од шест мјесеци;
- ј) на основу изречене дисциплинске мјере престанка радног односа у државној служби;
- к) предајом документа или изјава током поступка подношења пријава за пријем у државну службу, за које се касније покаже да су лажни.

Члан 52.

Поступак за престанак радног односа

1. Државног службеника разрјешава руководилац органа државне службе, по претходно прибављеном мишљењу Агенције, с изузетком члана 51., став 1., тачка х) овог закона.

2. Општинске државне службенике разрјешава општински начелник, уз прибављено мишљење Агенције, с изузетком члана 51. став 1. тачка х) овог закона.

3. Градске државне службенике разрјешава градоначелник, уз прибављено мишљење Агенције, с изузетком члана 51. став 1. тачка х) овог закона.

4. Државни службеник из ст. 1., 2. и 3. овог члана, може, у року од 15 дана од пријема одлуке о разрјешењу, да поднесе жалбу Одбору за жалбе. Жалба одлаже извршење одлуке о разрјешењу.

Члан 53. Надокнаде

Државни службеник не остварује право на отпремнину ако изгуби свој статус, осим у случајевима из члана 51., став 1., тачка е) овог закона.

Члан 54. Неправилна постављења

Одбор за жалбе поништиће запошљавање и постављење државног службеника који је постављен супротно одредбама овог закона и подзаконских аката донесених на основу овог закона.

ПОГЛАВЉЕ VIII - ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ ДРЖАВНОГ СЛУЖБЕНИКА

Члан 55. Дисциплинска одговорност

1. Државни службеник се може сматрати дисциплински одговорним због кршења службених дужности утврђених овим законом, насталих као резултат његове кривице.

2. Повреде службених дужности могу бити:

а) извршење радњи које представљају кривично дјело против службене дужности или друго кривично дјело, односно прекршај, којим се наноси штета угледу државне службе што чини државног службеника неподобним за рад у државној служби;

б) одавање државне, војне и службене тајне;

ц) злоупотребе и прекорачења службених овлаштења;

д) неизвршавање или несавјесно и немарно вршење повјерених послова и задатака;

е) бављење активностима којима се онемогућава или отежава грађанима или другим лицима да остварују своја права у поступцима пред органима државне службе;

ф) бављење активностима или радом који је у супротности са интересима државне службе;

г) проузроковање веће материјалне штете намјерно или из крајње непажње;

х) неоправдан изостанак са посла;

и) кршење правила радне дисциплине у државној служби;

ј) неблаговремено и неуредно извршење повјерених послова и задатака у државној служби;

к) непримјерно понашање према грађанима, сарадницима и другим лицима у вршењу државне службе.

3. Одговорност за извршење кривичних дјела и прекршаја не искључује дисциплинску одговорност државног службеника, под условом да такво дјело истовремено представља повреду службене дужности.

4. Влада Федерације доноси подзаконске акте којима ће се поближе одредити повреде службене дужности и регулисати правила дисциплинског поступка.

Члан 56. Дисциплински поступак

1. Ради покретања дисциплинског поступка сви државни службеници могу руководиоцу органа државне службе да поднесу дисциплинску пријаву, која мора бити образложена.
2. Дисциплински поступак против државног службеника покрене руководиоца органа државне службе или лице које он одреди.
3. Дисциплински поступак против државног службеника води Дисциплинска комисија и изриче дисциплинске мјере.
4. Чланове Дисциплинске комисије именује Агенција. Комисију чине три члана, а руководиоца органа државне службе не може бити члан Комисије.
5. Дисциплинска комисија током поступка прибавља мишљење медијатора државне службе о поднесеној дисциплинској пријави.
6. Агенција извршава коначна рјешења донесена у дисциплинском поступку.
7. Против одлуке Дисциплинске комисије државни службеник има право да изјави жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања донесене одлуке. Жалба се може изјавити у року од 15 дана од дана пријема одлуке Дисциплинске комисије.

Члан 57. Дисциплинске мјере

У случају да државни службеник учини повреду службене дужности из члана 55. овог закона, могу се изрећи сљедеће дисциплинске мјере:

- а) јавна писмена опомена;
- б) суспензија права учествовања у јавним конкурсима за унапређење у државној служби у периоду од највише двије године;
- ц) казнена суспензија са послова и плате током периода од два дана до 30 дана;
- д) враћање на нижу категорију у оквиру радних мјеста из члана 6. овог закона;
- е) престанак радног односа у државној служби.

Члан 58. Кривични поступак

1. У случају да се против државног службеника покрене кривични поступак на основу истих чињеница које су разматране у дисциплинском поступку, сви покренути дисциплински поступци су суспендовани.
2. Уколико се државни службеник који је окривљен ослободи:
 - а) враћа се на своје раније радно мјесто и његов персонални досје не смије да садржи информације о кривичном поступку и/или превентивној суспензији у вези са тим поступком;
 - б) дисциплинске мјере се не могу предузети на основу истих чињеница по којима је државни службеник ослобођен у кривичном поступку.

3. Уколико се оптужба за кривично дјело против државног службеника одбије, дисциплински поступак се може предузети на основу истих чињеница, у складу са чланом 55. овог закона.

4. Уколико се државни службеник против којег је покренут кривични поступак прогласи кривим и осуди, орган државне службе се обавезује чињеницама које је утврдио надлежни суд.

Члан 59. Превентивна суспензија

1. Ако се покрене поступак у складу са чланом 58. овог закона, руководиоца органа државне службе, дужан је државног службеника одмах да суспендује у случајевима:

а) ако се против државног службеника покрене кривични поступак за кривично дјело почињено у вршењу службене дужности, и/или;

б) ако се државни службеник налази у притвору.

2. Ако се покрене поступак у складу са чланом 58. овог закона, руководиоца органа државне службе може суспендовати државног службеника у случајевима:

а) ако је против државног службеника покренут кривични поступак за кривично дјело за које се може изрећи казна затвора у трајању од најмање пет година;

б) ако је државни службеник затечен у извршењу кривичног дјела за које се може изрећи казна затвора у трајању од најмање пет година и

ц) ако постоје озбиљни разлози који указују на извршење кривичног дјела.

3. У случају превентивне суспензије:

а) државни службеник који је суспендован прима пуни износ плате;

б) дисциплински поступак се суспендује све док се не донесе пуноважна пресуда надлежног суда.

Члан 60. Одговорност за материјалну штету

1. Државни службеник је дужан да надокнади материјалну штету коју у вршењу државне службе учини намјерно или крајњом непажњом.

2. Постојање штете, њену висину и околности под којима је штета учињена, односно кривицу државног службеника за учињену штету утврђује комисија коју рјешењем образује руководиоца органа државне службе. О извршењу тих послова комисија саставља записник.

3. На основу записника из става 2. овог члана, руководиоца органа државне службе доноси рјешење о надокнади штете којим се утврђује висина штете, рок и начин исплате штете.

4. Против рјешења о штети из става 3. овог члана, државни службеник има право да изјави жалбу Одбору за жалбе у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

5. Штету коју државни службеник направи грађанима или правним лицима или органу државне службе, својим незаконитим или неправилним радом у вршењу државне службе, надокнађује орган државне службе чији је државни службеник учинио штету, а онда орган државне службе има право регреса исплаћене штете од државног службеника.

6. Орган државне службе обавезан је да надокнади штету државном службенику коју он претрпи на служби или у вези са службом, по општим прописима о одговорности за штету.

7. Ако државни службеник одбије да надокнади штету утврђену у рјешењу из става 3. овог члана, у том случају

поступак за надокнаду штете покреће се пред надлежним судом.

ПОГЛАВЉЕ IX - РУКОВОЂЕЊЕ ДРЖАВНОМ СЛУЖБОМ

Члан 61.

Смјернице вођења кадровске политике

Влада Федерације, односно влада кантона, општинско и градско вијеће утврђују опште смјернице за вођење кадровске политике у органима државне службе и о томе могу доносити одговарајуће акте, у складу с овим законом.

Члан 62.

Органи државне службе

1. Руководилац органа државне службе задужен је за провођење одредаба овог закона и обезбјеђује руковођење запосленицима органа државне службе и води личне административне досјее за сваког државног службеника, и обезбјеђује да сваки државни службеник који обавља дужности у органу државне службе има несметан приступ свом административном досјеу.

2. Руководилац органа државне службе у извршавању послова из става 1. овог члана, усклађује своје активности и сарађује са Агенцијом.

Члан 63.

Медијатор државне службе

1. Медијатор државне службе помаже у провођењу и поштовању начела утврђених у овом закону и у складу са одредбама овог закона, дјелује као посредник у свим питањима која се односе на статус државног службеника, у складу са овим законом.

2. Сви државни службеници и намјештеници органа државне службе, у сарадњи са синдикатом, бирају на мјесто медијатора државне службе једног државног службеника. Медијатор државне службе не смије бити руководилац органа државне службе у органу у којем врши своју дужност.

3. Два или више органа државне службе могу изабрати заједничког медијатора државне службе.

4. Избор медијатора државне службе потврђује Агенција.

ПОГЛАВЉЕ X - АГЕНЦИЈА ЗА ДРЖАВНУ СЛУЖБУ И ОДБОР ЗА ЖАЛБЕ

Члан 64.

Агенција за државну службу

1. Влада Федерације оснива Агенцију за државну службу Федерације.

2. Агенција врши сљедеће послове:

а) утврђује јединствене критеријуме, правила и поступке избора, именовања и постављања државних службеника у органима државне службе у Федерацији, у складу с овим законом;

б) планира и реализује процес запошљавања државних службеника, на захтјев и у складу са потраживањем органа државне службе;

ц) организује и реализује стручно образовање и усавршавање државних службеника запослених у органима државне службе, као и развој државне службе;

- д) организује едукацију кандидата за полагање стручног испита за државну службу који представља услов за рад у органу државне службе;
- е) пружа стручну помоћ органима државне службе у реализацији њихове кадровске политике, организационих побољшања и развоја, као и успостављање и вођење регистра државних службеника;
- ф) подноси годишњи извјештај о стању кадрова у органима државне службе у Федерацији и подноси свој план рада за наредну годину Влади Федерације на одобравање;
- г) врши остале послове и задатке који су јој овим законом стављени у надлежност.

3. Агенцијом руководи директор Агенције којег именује Влада Федерације на основу јавног конкурса.

4. Директор Агенције има статус секретара.

5. Директор Агенције доноси Правилник о унутрашњој организацији Агенције уз сагласност Владе Федерације.

6. Правилником о унутрашњој организацији Агенције уредиће се оснивање деташираних одјељења у кантонима која ће вршити послове и задатке из надлежности Агенције.

7. Влада Федерације може својим прописом одредити оснивање посебне институције која ће вршити едукацију државних службеника.

Члан 65.

Одбор државне службе за жалбе

1. Влада Федерације оснива Одбор државне службе за жалбе (Одбор за жалбе) који се састоји од три члана.

2. Јавни конкурс за попуњавање слободних радних мјеста у Одбору за жалбе објављује се у три високотиражна дневна листа који се дистрибуирају на цијелој територији Босне и Херцеговине, најмање један мјесец прије рока за предају молби. Конкурс садржи исте услове који су наведени у члану 23., став 3. и члану 25. овог закона.

3. Независна комисија за избор кандидата, коју именује Влада Федерације, бира чланове Одбора за жалбе на основу њиховог радног искуства и демонстриране способности да обављају дужност у Одбору за жалбе. Одредбе члана 27., ст. 2. и 3.; члана 28., став 1. и члана 29., став 2. овог закона, односе се и на комисију за избор кандидата и на поступак избора чланова Одбора за жалбе.

4. Влада Федерације именује чланове Одбора за жалбе на рок од четири године са могућношћу поновог избора.

5. Члан Одбора за жалбе је:

а) независан и непристрасан;

б) не може бити на јавној функцији на коју је изабран директно или индиректно, односно не може бити именован на радно мјесто у било ком законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Федерацији и у Босни и Херцеговини;

ц) повлачи се са дужности прије истека мандата само на иницијативу Владе Федерације, која је покренута због изузетних околности и консензусом осталих чланова Одбора за жалбе.

6. Чином именовања, чланови Одбора за жалбе остварују права из радног односа на основу статуса који одговара статусу секретара.

7. Одбор за жалбе, у складу са овим законом и подзаконским прописима, одлучује у другом степену о свим жалбама које се изјаве на рјешења руководиоца органа државне службе о жалбама које се изјаве на одлуке дисциплинске комисије и о жалбама које се изјаве на одлуке директора Агенције, и то на захтјев:

- а) државног службеника на ког се спорна одлука, предузета или пропуштена радња односи;
- б) органа државне службе у ком државни службеник обавља своју дужност;
- ц) Агенције.

8. Одбор за жалбе:

- а) саслушава подносиоца жалбе, уколико је то примјерено ситуацији;
- б) позива свједоке и експерте када се то сматра неопходним;
- ц) тражи и добија све релевантне информације од надлежних органа;
- д) усваја Пословник о свом раду који се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ".

9. Одлуке Одбора за жалбе морају бити донесене на законским основима и правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању. Одлуке Одбора за жалбе су:

- а) коначне и подлијежу сваком преиспитивању од надлежног суда. Поступак пред судом може се покренути у року од 30 дана од дана пријема коначне одлуке.
- б) доставиће се подносиоцу у року од осам дана од дана доношења.

ПОГЛАВЉЕ XI - НАМЈЕШТЕНИЦИ

Члан 66. Намјештеници

1. Послови које врше намјештеници, категорије у оквиру радних мјеста намјештеника у органима државне службе, као и категорије плата одређују се посебним законом.
2. Врсте, обим и степен сложености и опис послова намјештеника одређују се правилником о унутрашњој организацији који доноси руководилац органа државне службе, у складу са ставом 1. овог члана.
3. Принципи утврђени овим законом који се односе на постављење, унапређење, прекобројне запосленике, дисциплинску одговорност и престанак радног односа државних службеника, утврђен у овом закону, сходно се могу примјењивати и на намјештенике.

ПОГЛАВЉЕ XII - ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 67. Постојећи државни службеници

1. Законски статус државних службеника у постојећим органима државне службе у Федерацији остаје исти са даном ступања на снагу овог закона све док надлежна агенција за њихова радна мјеста не обави комплетан поступак ревизије у складу са овим законом.
2. Агенција доноси рјешење о престанку радног односа службеника из става 1. овог члана који су именовани у супротности са Законом који је био на снази у вријеме њиховог именовања или који не испуњавају услове из члана 25. овог закона. За упражњена радна мјеста организује се јавна конкуренција у складу са одредбама члана 24. овог закона. Рјешење о престанку радног односа ступа на снагу после завршетка комплетног поступка јавне конкуренције у складу са овим законом.
3. Искуство кандидата који је претходно био на радном мјесту на које се односи јавна конкуренција може бити узето у обзир за вријеме процеса јавне конкуренције.

4. Службеници из става 1. овог члана, који су запослени у складу са Законом који је био на снази у моменту постављања и који испуњавају услове из члана 25. овог закона, пролазе поступак оцјењивања у трајању од 18 мјесеци. Поступак оцјењивања уређује Агенција, узимајући у обзир принцип оцјене рада из члана 33. овог закона.

5. Руководилац органа државне службе потврђује постављење оних службеника који су успјешно прошли поступак оцјењивања, а отпушта оне који нису успјешно прошли поступак оцјењивања или не испуњавају услове из члана 25. овог закона. За упражњена радна мјеста која се не попуне путем интерног објављивања, попуњавање се врши путем јавног објављивања, у складу са овим законом.

Члан 68. Надокнада

1. Службеник у органу државне службе којем, у смислу члана 67. овог закона, престане радни однос има право на отпремнину у висини просјечне мјесечне плате исплаћене у органу државне службе у мјесецу који је претходио мјесецу у ком је државни службеник примио коначну одлуку о престанку радног односа.

2. Отпремнина из става 1. овог члана, исплаћује се државном службенику за укупан радни стаж осигурања, а утврђује се тако да се просјечна плата из става 1. овог члана, помножи са коефицијентом, и то за:

Радни стаж осигурања Коефицијент

а) до 5 година 1,33

б) од 5 до 10 година 2,00

ц) од 10 до 20 година 2,66

д) преко 20 година 3,00.

Члан 69. Одлучивање о отпремнинама

1. Руководилац органа државне службе дужан је у рјешењу о престанку радног односа, по службеној дужности да одлучи и о праву на отпремнину службеника у смислу члана 68. овог закона.

2. Отпремину утврђену у рјешењу из става 1. овог члана исплаћује орган државне службе у ком је државни службеник био запослен.

Члан 70. Жалба

Службеник који сматра да је руководилац органа државне службе повриједио неко његово право које је утврђено у прелазним одредбама овог закона, може у року од 15 дана од дана пријема таквог рјешења изјавити жалбу Одбору за жалбе, у складу са чланом 65. овог закона.

Члан 71. Лица именована на јавну функцију прије ступања на снагу закона

Изузетно од члана 19., став 1., тач. ц) и д) овог закона, државни службеници именовани на јавну функцију прије ступања на снагу овог закона, а који су затечени на изабраној функцији приликом ступања на снагу овог закона, истеком мандата могу да се врате на исто или друго радно мјесто у оквиру истог или другог органа државне службе у року од 30 дана од дана истека мандата, уколико постоји упражњено такво радно мјесто.

ПОГЛАВЉЕ XIII - ПРАЋЕЊЕ ИЗВРШЕЊА ЗАКОНА

Члан 72.

1. Влада Федерације, односно владе кантона најмање једанпут за шест мјесеци разматрају извјештај о провођењу овог закона и доносе мјере за унапређење стања у државној служби.
2. Влада Федерације на крају сваке године, а и раније према потреби, доставља Парламенту Федерације Босне и Херцеговине, извјештај о стању у државној служби у Федерацији.

ПОГЛАВЉЕ XIV - КОНТРОЛА НАД ПРИМЈЕЊИВАЊЕМ ОВОГ ЗАКОНА

Члан 73.

Управну контролу над примјењивањем овог закона обавља Федерално министарство правде.

ПОГЛАВЉЕ XV - ПРИМЈЕНА ОВОГ ЗАКОНА НА ДРУГЕ ОРГАНЕ И СЛУЖБЕ

Члан 74.

Одредбе овог закона које се односе на државне службенике у органима државне службе сходно се примјењују и на државне службенике који тај статус имају у стручним и другим службама органа законодавне власти, органа извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје Федерације, кантона, града и општина, ако посебним законом није другачије одређено.

ПОГЛАВЉЕ XVI - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 75.

1. У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, Влада Федерације ће:

а) објавити јавни конкурс за радно мјесто директора Агенције;

б) објавити јавни конкурс за мјеста чланова Одбора за жалбе;

ц) именовати радну групу коју чини пет чланова, у складу са чланом 27., став 2. овог закона, која ће бити надлежна да:

- обавља функцију Комисије за избор директора Агенције;

- обавља функцију Комисије за избор чланова Одбора за жалбе, у складу са чланом 65., став 3. овог закона;

- пружа помоћ директору Агенције и члановима Одбора за жалбе у процесу организовања и оснивања Агенције и Одбора за жалбе.

2. Влада Федерације ће у року од једног мјесеца послјеведеног јавног конкурса именовати чланове Одбора за жалбе.

3. Директор Агенције ће у року од једног мјесеца од дана именовања за директора донијети Правилник о унутрашњој организацији Агенције. Након усвајања овог правилника, Агенција ће објавити јавни конкурс за попуњавање радних мјеста у Агенцији.

4. У року од 3 мјесеца од дана ступања на снагу овог закона, органи државне службе дужни су своје правилнике о унутрашњој организацији ускладити са одредбама чл. од 6. до 16. овог закона.

5. До успостављања Агенције, Одбора за жалбе и доношења подзаконских аката на основу овог закона, примјењује се Закон о радним односима и платама службеника у органима управе у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 13/98), и подзаконски акти којима су одређени радно-правни статуси државних службеника у року од највише 12 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, осим ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 76.

1. Закон о радним односима и платама службеника у органима управе у Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 13/98), престаје да важи у складу с одредбом става 5., члана 75. овог закона.

2. Даном ступања на снагу овог закона, прописи који су у супротности с одредбама овог закона имају се ускладити с овим законом.

Члан 77.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Предсједавајући
Дома народа
Парламента Федерације БиХ
Славко Матић, с. р.

Предсједавајући
Представничког дома
Парламента Федерације БиХ
Мухамед Ибрахимовић, с. р.